

Oplegnotitie

Aannames en onzekerheden bij opleggen emissiebeperking voor kastoepassingen

Sinds de vorige bespreking in college zijn er wat zaken gewijzigd

- De toelatingsnorm is gehalveerd wat geleid heeft tot een nog hoger reductiepercentage (is dit nog haalbaar)
- Nieuwe gegevens werkgroep emissie uit bedekte teelten (geeft hogere blootstelling dan op basis van spuigegevens, draagt ook bij aan hoger benodigd reductie%)
- Definitief rapport zuiveringstechnieken is nog niet gereed en de detectielimiet in de proeven moet nog bekend worden. Is de nagenoeg 100% echt haalbaar?

Daarom toch graag nog even aandacht voor de haalbaarheid (go – no go voor hetzij inperken hetzij intrekken van de niet-grondgebonden kastoepassingen)

Meetbaarheid doelvoorschrift

Nu de norm voor waterorganismen naar beneden is bijgesteld, is onderzocht of het opleggen van een doelvoorschrift nog wel leidt tot een meetbare en dus handhaafbare concentratie.

De norm op het spuiwater zal (bij de aangenomen verdunningsfactor van 2) een waarde van 0.05 µg/L hebben. De kwantificatielimiet voor imidacloprid voor oppervlaktewater is 0.03 µg/L gebaseerd op de methode opgenomen in het EU dossier (HLPC-UV). De FCE expert heeft aangegeven dat op basis van nieuwere analysemethoden (HPLC-MS/MS) een detectielimiet van 0.01 µg/L goed haalbaar zal zijn.

Verder blijkt uit de bestrijdingsmiddelenatlas dat metingen rond de norm van 0,013 µg/L (de ad hoc MTR waarde) nog toetsbare waarnemingen oplevert. Dit geeft aan dat rond die concentratie nog detecteerbare waarden worden gemeten.

Navraag bij makers van de BMA (Centrum voor Milieukunde Leiden) levert op dat de detectielimieten per waterschap variëren maar dat de waterschappen in het westen van het land ruim onder de 0.05 µg/L (onder de 0.03 µg/L) kunnen detecteren.

Er wordt nog gewacht op reactie vanuit waterschappen en NVWA voor wat betreft de detectielimieten in de praktijk maar verwacht wordt dat dat antwoord bovenstaand zal bevestigen.

Onzekerheden in het model

De verdunningsfactor tussen spui en oppervlaktewater is gebaseerd op een berekening met het prototype van het in ontwikkeling zijnde kasmodel. De verdunningsfactor kan wel als conservatief worden gezien omdat deze is afgeleid uit de momenten met hoge emissies. (zie optienotitie d.d. 26-04-2013).

De absolute waarden van de berekeningen leidend tot de verdunningsfactor zijn door Ctgb nog niet meegenomen.

Laatste stand van zaken: Uit eigen berekeningen van de WG emissie uit bedekte teelten (poster voor SETAC) blijken waarden rond de 300 µg/L in de sloot (dat zou tot een reductiepercentage van >99.99% moeten leiden om de norm te halen). Het is goed te realiseren dat in dit model nog veel onzekerheden zijn (het is echt stand van de wetenschap en nog niet geconsolideerd) en dat dit nog lang geen toetsingkader is.

Onzekerheden voor wat betreft de emissiereductiepercentages van de zuiveringstechnieken

Het eindrapport is nog niet beschikbaar. Op basis van het concept is bekend dat de vereiste reductiepercentages uitsluitend bereikt kunnen worden door de geteste technieken te combineren met een actief koolfilter, waarbij dit slechts voor 1 techniek daadwerkelijk is getest en voor de andere technieken het verwachte rendement is geëxtrapoleerd vanuit deze test.

Of de reductie van rond de 100 % dus daadwerkelijk realiseerbaar is, is niet met zekerheid te zeggen. Verder zijn de opstellingen nog niet in praktijksituaties getest. Omdat we een

doelvoorschrift voorstellen, is dat in principe niet zo erg, maar we willen niet een onrealistisch doelvoorschrift opleggen dus er moeten wel technieken zijn die dit kunnen bereiken.

Verder loopt op dit moment navraag naar de detectielimiet in de proeven. Namelijk als metingen onder de detectielimiet vielen, is dat gerapporteerd als 100% reductie. Ctgb moet zeker weten dat dit onder de 0.05 µg/L ligt.

NB als alle niet-grondgebonden glastoepassingen er nu af gaan, gebaseerd op ergste situatie (drip irrigation) kan het zijn dat de spuit en neveltoepassingen het eventueel wel zouden kunnen halen. Dit kunnen we nu niet kwantificeren (er zijn nog geen modelberekeningen voor deze toepassingstypen) maar kan de reactie zijn van BCS in zienswijze.

Als alle niet-grondgebonden teelten sterk worden ingeperkt betekent het hooguit dat voor de spuit en neveltoepassingen de inspanning van de teler om de 0.05 µg/L te halen kleiner kan zijn.

Overall is de vraag op risicomanagementniveau of een dergelijke mate van reductie (>99.99%) bij de genoemde onzekerheden voorschrijven om de toelating in stand te houden een wenselijke weg is.